

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۷/۰۶

آصف بهاند

لنډی، د ثبوتلو ستونزه

۳۸۹مه برخه

ما مي د زړه دربار ترلی
لالی دی زنی پښو ته نه راوړي لاسونه
چې را په یاد شي، حال مي نور شي
جامي مي اور شي، راته سپخي اندامونه
دلته خو اوښ په بډه کېږي
هله حساب بیا د ذري - ذري کوینه

د لنډیو د دي برخي لپاره دا لاندي لنډی راټولي شوي دي:

لیلا چې بل کور ته واده شي
زما یادنه به یې خوب ته نه پرېږدینه
له غتوسترگو برخمنې
په رنځ اخته شي، زه دي زیر زبېښلی کړمه
لیدلی یار د چا هېرېږي
کور دي یې وران شي چې په ما یې هېروینه
ما مي د زړه دربار ترلی
لالی دی زنی پښو ته نه راوړي لاسونه
ملا ورتیزشه اذان وکړه
د یار لوېدلې سترګې زړونه وړانویږه
مرض مي گران، علاج اسان دی
په تش دیدن د یار رغیږم نه راځینه
ما ته دي خپل زړه بېرته راکړي
دا ویرلرلي یاري نوره نه کومه

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په څیر و لولئ

ما ويل له غمه به دې مړه شم
 مرگ په نيټه وي، دروغجنه شوم مينه
 بڼه ده چې ستا دوران خو تېر شو
 هرمازديگر به درنه سرې سترگې راتلمه
 ستا په شان ډېر پر ما مين دي
 زړگي مي يو دي، زه بي چاله ورکومه
 تا ته د زړه له زوره خاندم
 غم به د زړه په کور دننه تېرومه
 پرمخ مي شين زړوکی خور کي
 زه د بېلتون ليوونو سپو دارلي يمه
 په تاويزونو پوره نه شوه
 داخل د کلي ټول مشران راغونډومه
 خدای دي زما د مور انگور که
 زه په مور گران يم، ستا به ډېر قدرکوينه
 چې مي د تورو زلفو وار و
 د چا به کار و، چا به هسي غږکاونه
 چې را په ياد شي، حال مي نور شي
 جامي مي اور شي، راته سپڅي اندامونه
 څوک چې د مور دوعا کي رنگ وي
 که بدرنگ هم وي، خدای يي نه بدرنگوينه
 دلته خو اوښ په بډه کېږي
 هلته حساب بيا د ذرې - ذرې کوينه
 د دنگو غرونو ارمان راشي
 پردي وطن کي چې گرمي ته وگورمه
 د طبيبانو وس مي نه شته
 رنځور لالی په زيارتونو گرځومه
 د دله گانو په اختياريم
 پيغور به اورم، سر به کښته گرځومه
 د سترگوتور مي پرې اوبه شول
 نه مي يار - يارشو، نه يي خلاص له غمه شومه
 د بيلتانه ماښام مي وژني
 له کوره تللي خلک ولي نه راځينه

د هر چا خپله، خپله خوښه
 زه به يې ځان ته له وطن نه راوړمه
 دا مازديگر چې څنگه تېر شو
 داسې به تېر شي د ظالم روان ظلمونه
 هغه ده لاره، پناه کېږي
 زړه مې رپېږي، د چا کور به وړانوينه
 وړې وړه شي، لويه مېشي
 ته لا وړه يې، په يار وايي سلامونه
 ورځ د جمعي ده، سوال قبلېږي
 د خپل وطن په حق کې پورته کړئ لاسونه
 صبر د قبر په مثال دی
 څوک چې مدام صبر کوي، خاورې به شينه
 زرگيه چا، چا له دې ورکم
 هر سړی دا نارې وهي چې يار دې يم
 کلي کې گردچاپيره گرځم
 چې پرې رغيږم، هغه سترگې نه وينمه
 عمر مې تېر شو، غم مې ډېر شو
 نه مې يار هير شو، نه يې خلاص له غمه شومه
 اول دې سپينه خولگۍ راکه
 بيا دې لالا ته ټوپک ورکه چې راځينه
 نور بيا

د ليکوال نورې ليکنې په لاندې لينک کې لوستلای شئ:

<http://afghan-german.com/tahLiLha/EditAutor.aspx?95>